

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΗΣ ΕΚΦΡΑΣΗΣ ΤΗΣ ΣΙΡΤΟΥΪΝΗΣ-1 (SIRT1) ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΠΙΠΕΔΩΝ TGF-β1 ΣΕ ΑΣΘΕΝΕΙΣ ΜΕ ΙΔΙΟΠΑΘΗ ΠΝΕΥΜΟΝΙΚΗ ΙΝΩΣΗ ΚΑΙ ΣΥΣΧΕΤΙΣΗ ΤΟΥΣ ΜΕ ΤΗΝ ΠΡΟΓΝΩΣΗ ΚΑΙ ΤΗ ΘΝΗΤΟΤΗΤΑ

Περλεπέ Γαρυφαλλιά¹, Μάλλη Φωτεινή^{1,2}, Δεσκάτα Κωσταντίνα³, Κύργου Παρασκευή¹, Σαχαταρίδου Βασιλική¹, Ζαρογιάννης Σωτήριος⁴, Δανιήλ Ζωή¹

¹ Πνευμονολογική Κλινική, Τμήμα Ιατρικής, Σχολή Επιστημών Υγείας, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, ² Εργαστήριο Διαταραχών Αναπνευστικού Συστήματος, Τμήμα Νοσηλευτικής, Σχολή Επιστημών Υγείας, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, ³ Κλινική Εντατικής Θεραπείας, Π.Γ.Ν. Λάρισας, ⁴ Εργαστήριο Φυσιολογίας, Τμήμα Ιατρικής, Σχολή Επιστημών Υγείας, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

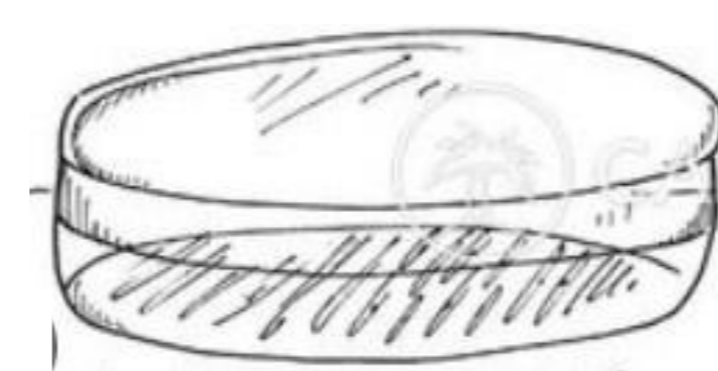
Η ιδιοπαθής πνευμονική ίνωση (IPF) προσβάλλει συνήθως ηλικιωμένους και μπορεί να μοιράζεται παθοφυσιολογικούς μηχανισμούς με άλλες ηλικιακά σχετιζόμενες καταστάσεις. Η σιρτουΐνη-1 (SIRT1) έχει συσχετιστεί με τη γήρανση, ωστόσο τα δεδομένα σχετικά με τον ρόλο της στην IPF παραμένουν περιορισμένα.

29pt

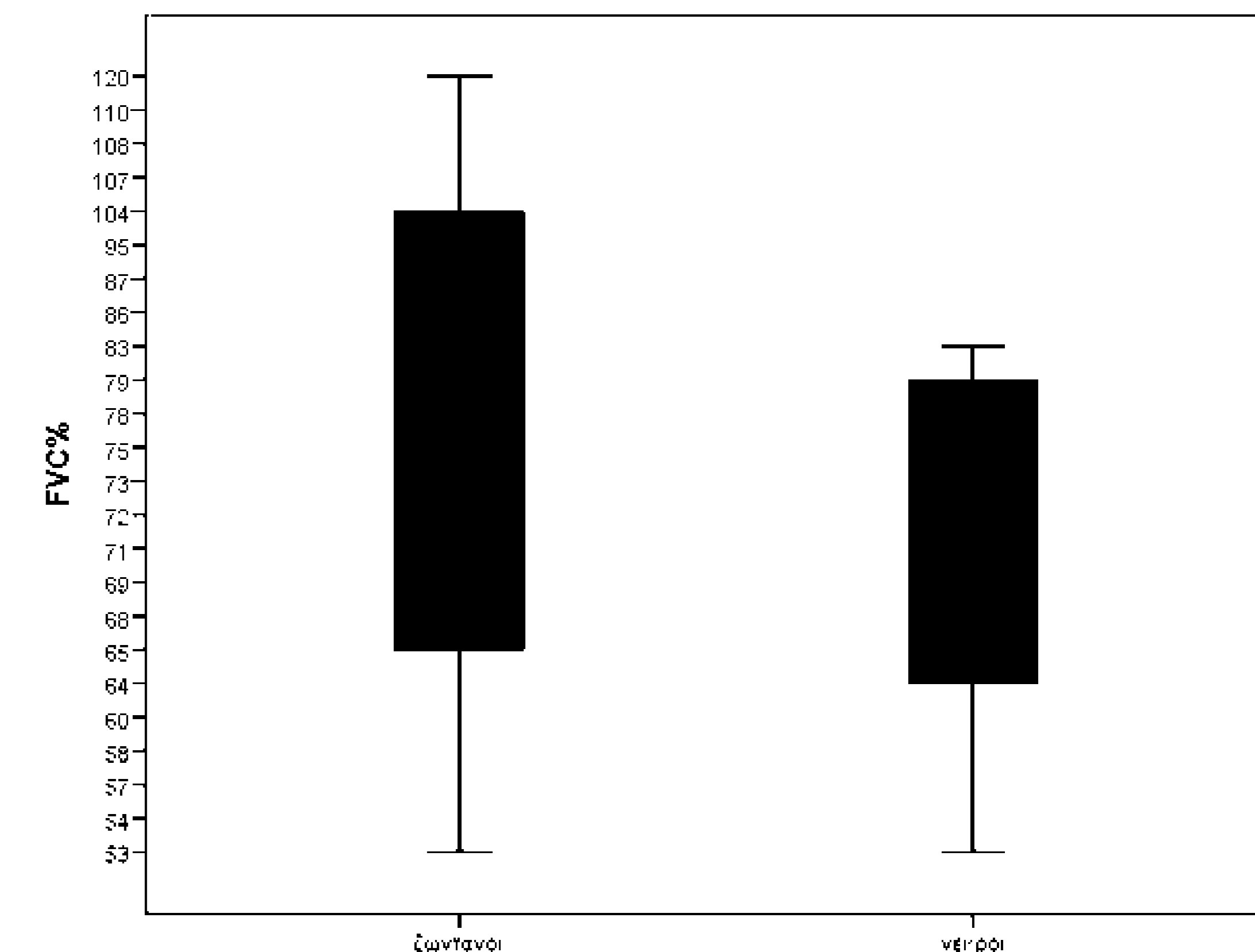
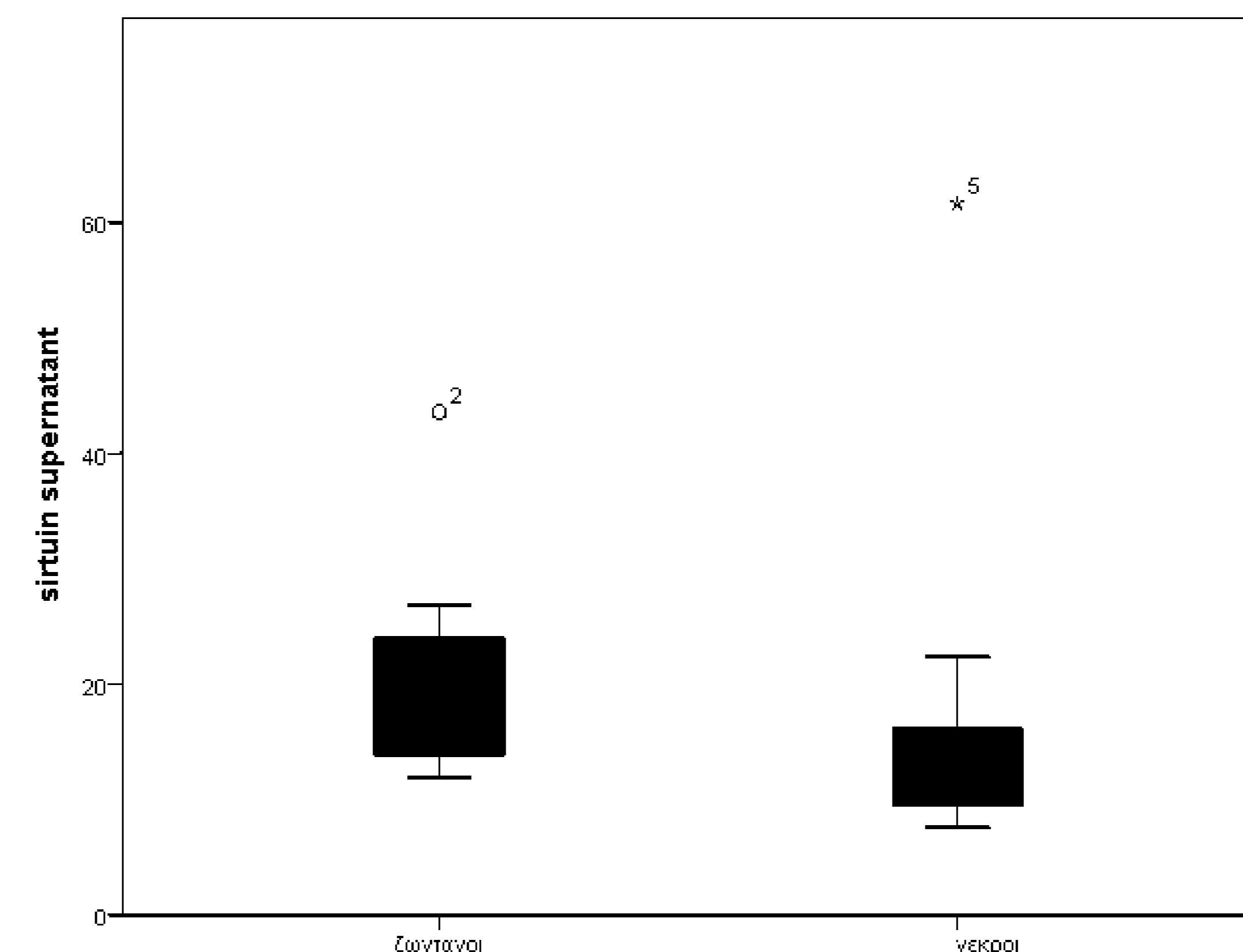
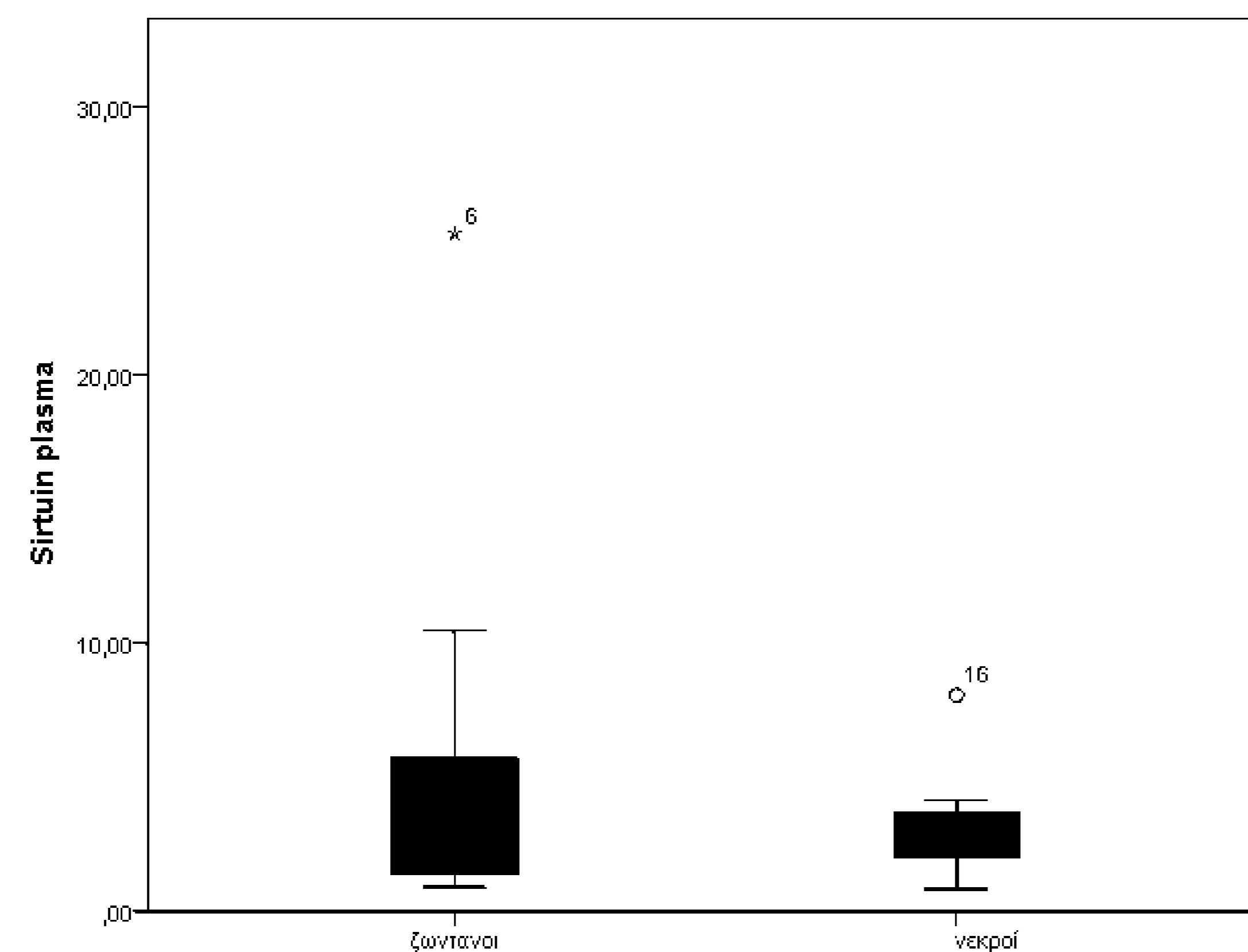
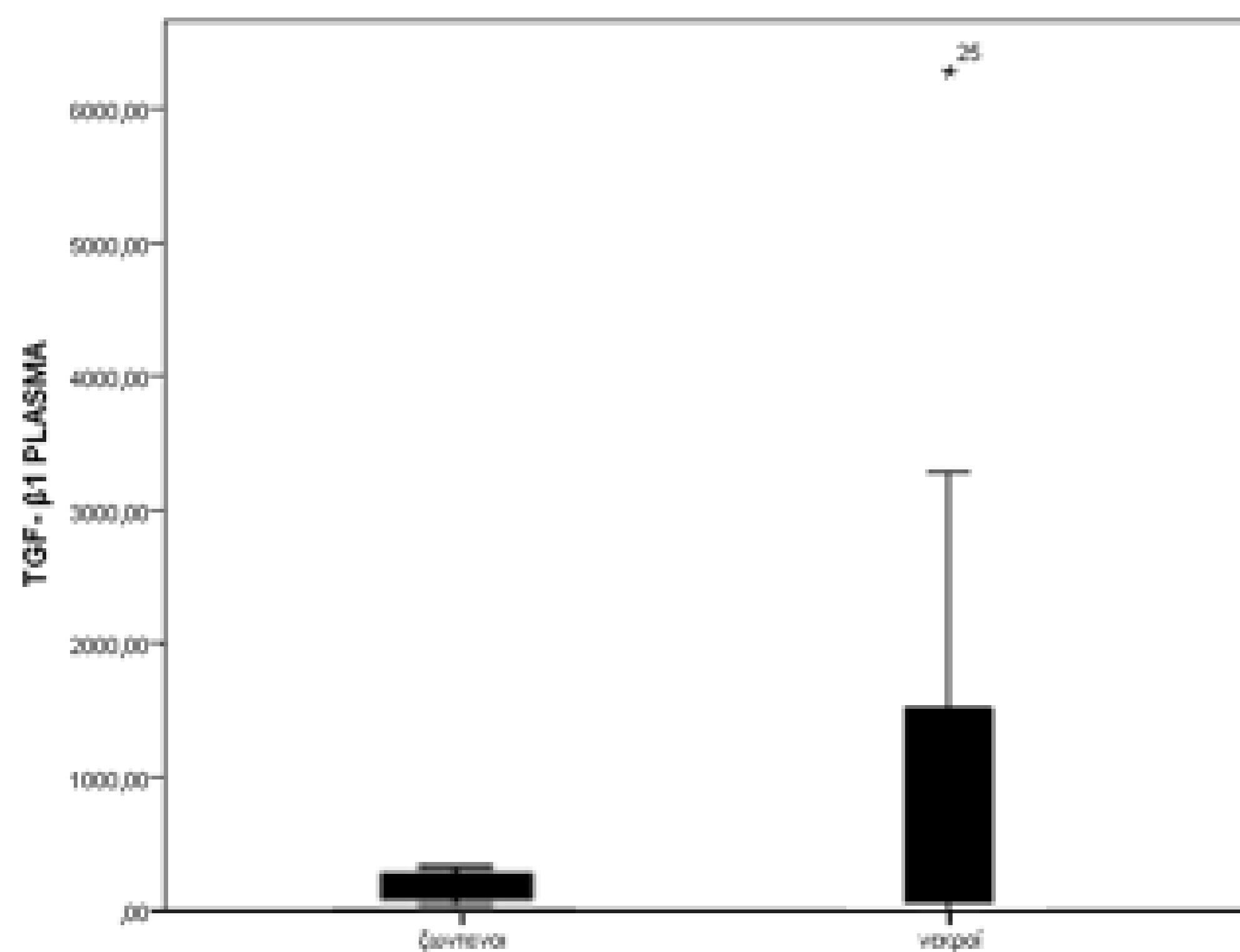
Plasma
Mononuclear cells
Ficoll-Paque media
Granulocytes, Erythrocytes

1. Επίπεδα Sirtuin1 /TGFβ1 (πλάσμα και εναιώρημα καλλιέργειας)
2. Λειτουργικός έλεγχος
3. Επιβίωση στα 3 έτη

ΣΚΟΠΟΣ

Διερεύνηση πιθανής συσχέτισης των επιπέδων της SIRT1 στο πλάσμα και στα περιφερικά μονοπύρρηνα κύτταρα του αίματος (PBMCs) και των επιπέδων του TGF-β1 στο πλάσμα, με την πρόγνωση και την επιβίωση των ασθενών με IPF.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Η μέση (±SD) ηλικία των ασθενών κατά την εισαγωγή τους στη μελέτη ήταν 71,28 (±5,40) έτη (20 άνδρες). Η μέση διάρκεια παρακολούθησης των ασθενών ήταν 65,72 (±28,20) μήνες. Κατά την παρακολούθηση καταγράφηκαν 11 θάνατοι. Η συγκέντρωση του TGFβ1 στους ασθενείς που επιβίωσαν ήταν χαμηλότερη από εκείνη των ασθενών που κατέληξαν (762,12±1852 έναντι 1798±3324 ng/ml, αντίστοιχα, p>0.05). Ομοίως, δεν παρατηρήθηκαν στατιστικά σημαντικές διαφορές στα επίπεδα της SIRT1 στο πλάσμα, στα προϊόντα λύσης ή στο υπερκείμενο των PBMCs μεταξύ των ασθενών που απεβίωσαν κατά την περίοδο παρακολούθησης και των επιζώντων. Η FVC%pred κατά την εισαγωγή στη μελέτη ήταν στατιστικά σημαντικά χαμηλότερη στους αποθανόντες έναντι των επιζώντων (70,00±10,28 έναντι 82,50±21,05, αντίστοιχα, p=0.042).

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Στην παρούσα μελέτη, τα επίπεδα της SIRT1 και του TGF-β1 δεν συσχετίστηκαν με τη θνητότητα της IPF. Απαιτείται περαιτέρω μελέτη σε μεγαλύτερους πληθυσμούς για την εξαγωγή ασφαλών συμπερασμάτων.